

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2005. november 30.
(OR. en)**

**14469/4/05
REV 4**

LIMITE

**JAI 423
ECOFIN 353
TRANS 234
RELEX 639
ECO 136
PESC 1010
COTER 72
COSDP 810
PROCIV 174
ENER 172
ATO 103**

FELJEGYZÉS

Küldi: az elnökség és a terrorizmus elleni küzdelemért felelős koordinátor

---

Címzett: a Tanács/ az Európai Tanács

Előző dok. sz.: 14469/3/05 REV 3 JAI 423 ECOFIN 353 TRANS 234 RELEX 639 ECO 136
PESC 1010 COTER 72 COSDP 810 PROCIV 174 ENER 172 ATO 103

Tárgy: Az Európai Unió terrorizmusellenes stratégiája

Ezt a dokumentumot benyújtják a Tanácshoz megállapodás céljából, majd ezt követően továbbítják az Európai Tanácsnak elfogadás céljából.

* * *

AZ EURÓPAI UNIÓ TERRORIZMUSELLENES STRATÉGIÁJA

MEGELŐZÉS VÉDEKEZÉS ÜLDÖZÉS REAGÁLÁS

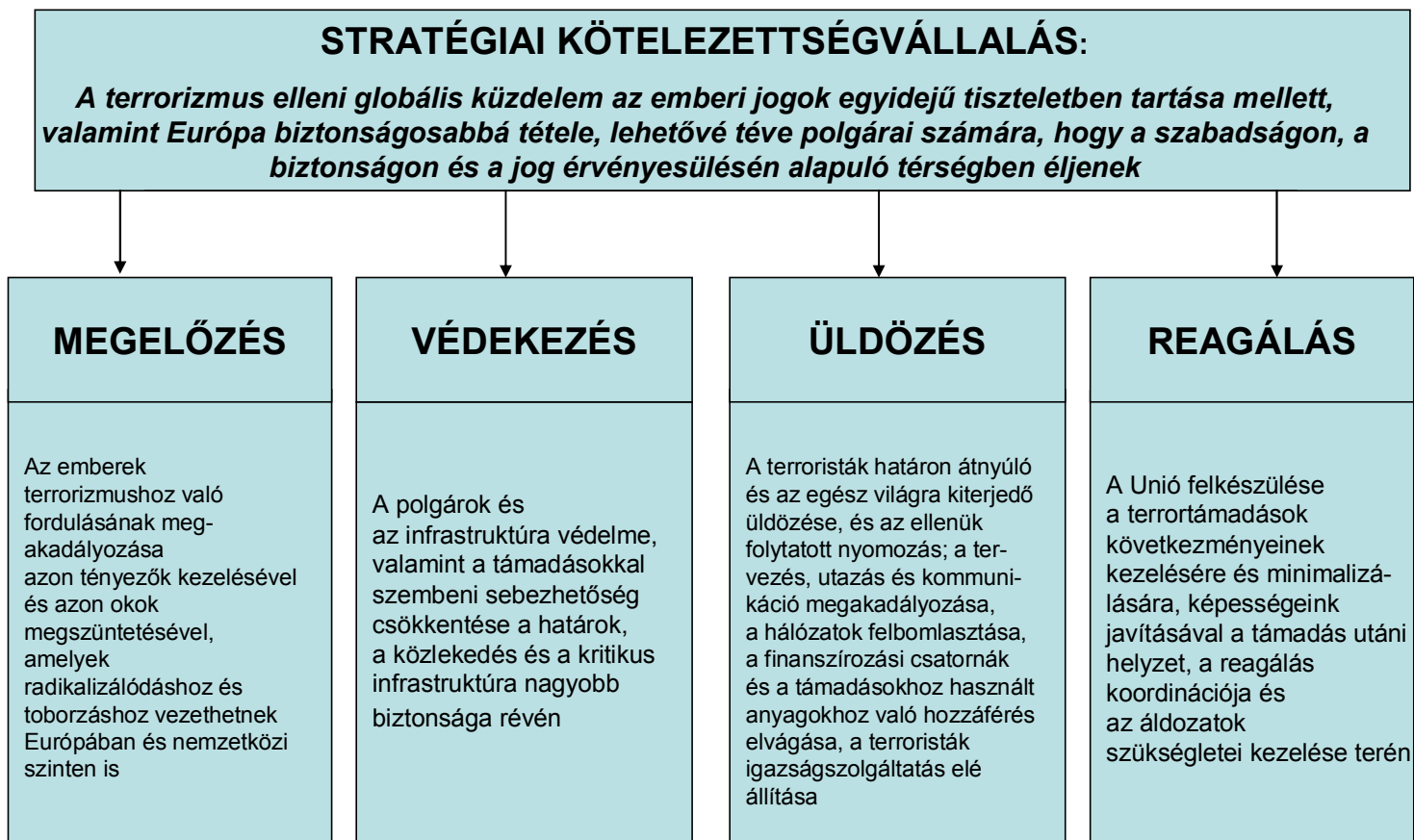
Az Európai Unió stratégiai kötelezettségvállalása:

A terrorizmus elleni globális küzdelem az emberi jogok egyidejű tiszteletben tartása mellett,

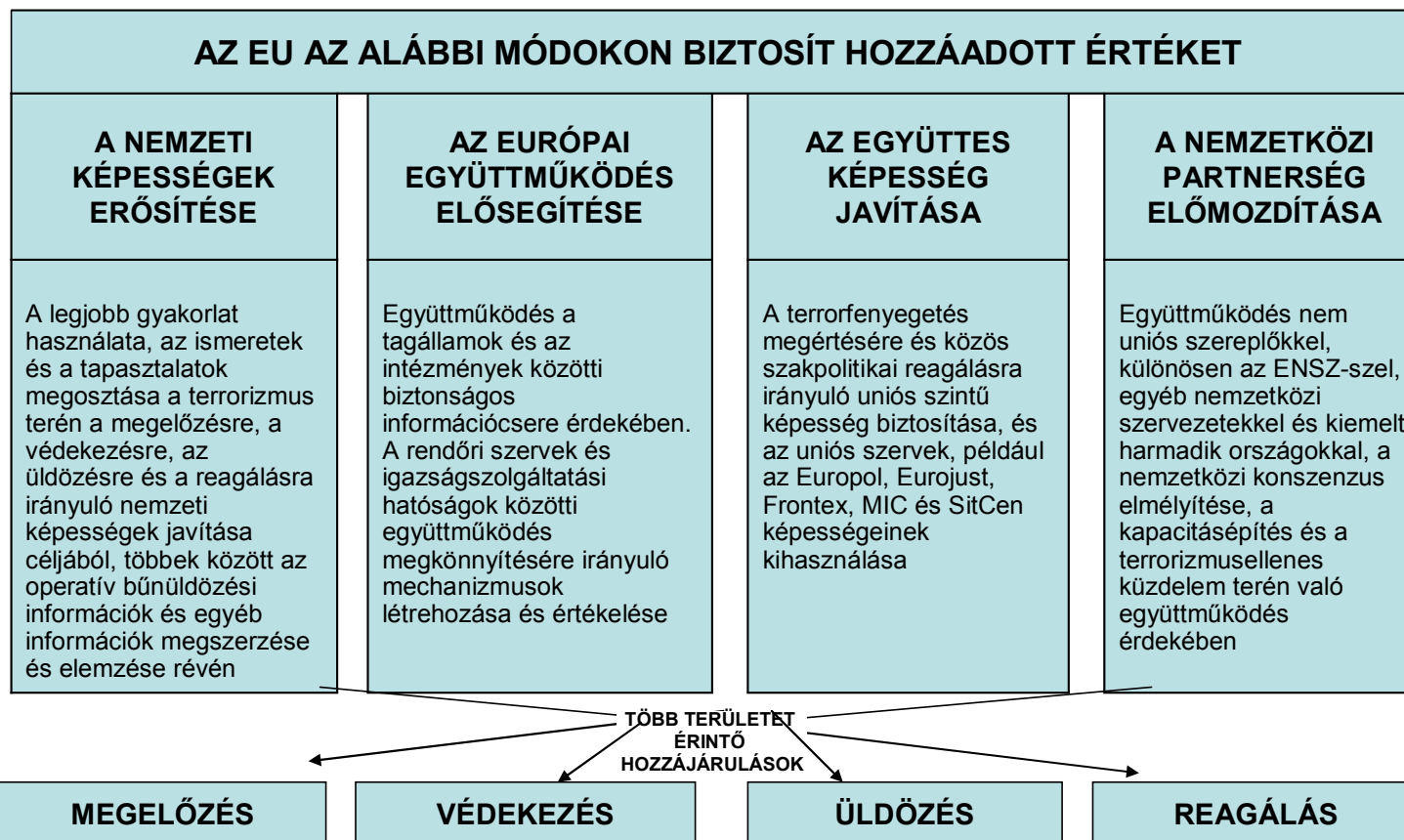
valamint Európa biztonságosabbá tétele, lehetővé téve polgárai számára,

hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben éljenek

Az EU terrorizmusellenes stratégiája négy pilléren alapul, stratégiai kötelezettségvállalásába illeszkedve:

A terrorizmus elleni küzdelem elsősorban a tagállamok feladata, az EU négy fő módon biztosíthat hozzáadott értéket:

Az EU-nak demokratikus és felelős módon kell elérnie célkitűzéseit. A stratégia politikai áttekintése és a rendszeres nyomon követés alapvető fontosságú:

EURÓPAI TANÁCS: POLITIKAI ÁTTEKINTÉS

**A TERRORIZMUSELLENES INTÉZKEDÉSEKRŐL FOLYTATOTT
MAGAS SZINTŰ POLITIKAI PÁRBESZÉD
TANÁCS — EURÓPAI PARLAMENT — BIZOTTSÁG**

Az intézményközi irányítás biztosítása érdekében minden elnökség során egyszeri találkozó

A COREPER ellenőrzi a stratégia négy pillérével kapcsolatos haladást
a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó koordinátor
és a Bizottság által nyújtott rendszeres naprakész tájékoztatás segítségével

MEGELŐZÉS

VÉDEKEZÉS

ÜLDÖZÉS

REAGÁLÁS

AZ EU TERRORIZMUSELLENES STRATÉGIÁJA

MEGELŐZÉS

VÉDEKEZÉS

ÜLDÖZÉS

REAGÁLÁS

STRATÉGIAI KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

A terrorizmus elleni globális küzdelem az emberi jogok egyidejű tiszteletben tartása mellett, valamint Európa biztonságosabbá tétele, lehetővé téve polgárai számára, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben éljenek

BEVEZETÉS

1. A terrorizmus valamennyi állam és valamennyi nép számára fenyegetést jelent. Súlyosan veszélyezteti biztonságunkat, demokratikus társadalmaink értékeit és polgáraink jogait és szabadságait, különösen azzal, hogy válogatás nélkül sújt le ártatlan emberekre. A terrorizmus bűncselekmény, és semmilyen esetben sem igazolható.
2. Az Európai Unió a növekvő nyitottság térsége, ahol a belső és külső biztonsági szempontok szorosan összekapcsolódnak. Az erősödő egymástól függés térsége, ahol megvalósul a személyek, a gondolatok, a technológia és az erőforrások szabad mozgása. Olyan környezet, amelynek lehetőségeivel a terroristák céljaik elérése érdekében visszaélnek. Mindezek fényében a terrorizmus elleni küzdelemhez elengedhetetlen a szolidaritás szellemében történő, összehangolt és kollektív európai fellépés.
3. Az EU terrorizmusellenes stratégiájának négy pillére — megelőzés, védekezés, üldözés, reagálás — átfogó és megfelelő nagyságrendű választ ad a nemzetközi terrorista fenyegetésre. A stratégia nemzeti, európai és nemzetközi szintű munkát igényel a terrorizmus jelentette veszély és a támadásokkal szembeni sebezhetőségünk csökkentésére. A stratégia meghatározza célkitűzéseinket a terroristák száma növekedésének megakadályozásával, a potenciális célpontok jobb védelmével, a meglévő hálózatok tagjainak üldözésével és ellenük nyomozás indításával, valamint a terrortámadásokra való reagálásra és következményeik kezelésére való képességünk javításával kapcsolatban. A stratégia megnyitja az Európai Tanács 2004. márciusi ülésén, a madridi robbantásokat követően meghatározott menetrend következő fázisát.

4. Az Unió stratégiájának négy pillérét horizontálisan kapcsolja össze az Unió világban játszott szerepe. Amint azt az Európai Biztonsági Stratégia meghatározza, külső fellépése révén az Európai Unió a globális biztonsághoz és a biztonságosabb világ építéséhez való hozzájárulás feladatát vállalja magára. Az ENSZ-en, valamint más nemzetközi vagy regionális szervezeteken keresztül és ezekkel együttműködésben eljárva nemzetközi konszenzus kialakítására és nemzetközi előírások előmozdítására törekszik a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatban. Az EU támogatja a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló globális stratégia kialakítására az ENSZ-ben tett erőfeszítéseket. Az európai megközelítésnek központi eleme továbbá, hogy a kulcsfontosságú partnerországokkal, többek között az Egyesült Államokkal folytatott párbeszédben továbbra is kiemelt prioritásként kezelik a terrorizmus elleni küzdelmet.
5. Tekintve, hogy a jelenlegi nemzetközi terrorfenyegetés számos EU-n kívüli területet érint, illetve számos ilyen területen vannak gyökerei, a kiemelt fontosságú — például észak-afrikai, közel-keleti és délkelet-ázsiai — harmadik országokkal való együttműködés és az ezeknek nyújtott támogatás szintén létfontosságú. Végezetül pedig, a stratégiának lényeges eleme a konfliktusok megoldására való törekvés és a helyes kormányzás és a demokrácia elősegítése, mint a kultúrák, vallások és civilizációk közötti párbeszéd és szövetség része, a radikalizálódást elősegítő motivációs és strukturális tényezők megfelelő kezelése érdekében.

MEGELŐZÉS

6. Az Európai Unió az emberek terrorizmus felé fordulásának és a terroristák új generációja megjelenésének a megakadályozása céljából a radikalizálódás és a terroristák toborzása elleni küzdelemre vonatkozó átfogó stratégiáról és cselekvési tervről állapodott meg. Ez a stratégia a radikalizálódás, valamint az Al-Qaidához és az általa inspirált csoportokhoz hasonló terrorista csoportokba való toborzás elleni küzdelemre összpontosít, tekintve, hogy jelenleg a terrorizmus ezen válfaja jelenti az Unió egésze számára a legfőbb fenyegetést..
7. A terrorizmus semmilyen esetben sem igazolható. A terrorcselekményekre nincsen mentség és nem maradhatnak büntetlenül. Az európaiak nagy része világnézeti hovatartozástól függetlenül nem fogadja el a szélsőséges ideológiákat. Még azon kevesek közül is, akik elfogadják ezeket, csak néhányan nyúlnak a terrorizmus eszközéhez. A terrorizmushoz vezető út egyénenként eltérő, bár az indítókok gyakran hasonlóak. Fel kell derítenünk, hogy az emberek milyen módokon, milyen propaganda következtében és milyen feltételek mellett fordulnak a terrorizmushoz, és küzdenünk kell ezek ellen.

8. A radikalizálódás és a terroristák toborzása elleni küzdelem elsősorban a tagállamok feladata, nemzeti, regionális és helyi szinten. Mindazonáltal az e téren folytatott európai uniós tevékenység, beleértve az Európai Bizottság hozzájárulását, fontos keretet nyújthat a nemzeti politikák koordinálásához, az információ megosztásához és a legjobb gyakorlat meghatározásához. A terrorizmus kihívására való reagálás azonban meghaladja az egyes kormányok erejét, ezért az európai és az Európán kívüli valamennyi nép teljes elkötelezettségére szükség van hozzá.
9. A terrorizmushoz vezető úton az egyénnek meg kell tennie bizonyos gyakorlati lépéseket. A globalizáció nagymértékben elősegíti az eszmék gyakorlatba való átültetését: az utazás, valamint a pénzáttalás és a kommunikáció — többek között az internet révén való — könnyebbé válása révén a radikális eszmékhez és a kiképzéshez is könnyebben hozzá lehet férni. Az ilyen magatartásra fényt kell derítenünk, például a közösségi rendfenntartás és a konfliktuszónákba való utazás felügyelete révén. Ezt követően vissza kell szorítani az ilyen magatartást, az alábbiak révén: a radikalizálódásban szerepet játszó tevékenységének korlátozása; a terrorista kiképzéshez való hozzáférés meggátolása; erős jogi keret kialakítása az uszítás és a toborzás megakadályozására; valamint annak tanulmányozása, hogy a terroristák interneten keresztüli toborzása milyen módokon akadályozható meg.
10. Egy szélsőséges világnézet hirdetése ahhoz vezet, hogy az egyén mérlegelni kezdi az erőszak alkalmazását, és igazolni fogja azt. A legutóbbi terrorhullám alapja például egy olyan propaganda, amely a világban zajló konfliktusokról torz képet adva, azokat a nyugati világ és az iszlám közötti összeütközésként próbálja feltüntetni. E problémák kezelése érdekében gondoskodnunk kell arról, hogy a többségi vélemény felülkerekedjen a szélsőségen, azáltal, hogy kapcsolatot teremtünk a civil társadalommal és azokkal a vallási csoportokkal, amelyek elutasítják a terroristák és a szélsőségesek gyűlöletre uszító eszméit. A saját üzenetünket pedig hatékonyabban kell közvetítenünk, hogy megváltoztassuk a nemzeti és európai politikákról kialakult képet. Biztosítanunk kell továbbá, hogy politikáink nem mélyítik el a megosztottságot. Az ezen kérdések megvitatásához szükséges semleges fogalmi készlet kialakítása elősegíti ezt.

11. Számos olyan társadalmi körülmény létezik, amely a radikalizálódásnak táptalajt nyújtó környezetet teremthet. Ilyen körülmény például a gyenge vagy autokratikus kormányzás; a gyors és egyúttal irányítás nélküli modernizáció; a politikai vagy gazdasági kilátástalanság és az oktatási lehetőségek hiánya. Az Unióban ezek a tényezők általában véve nincsenek jelen, de a társadalom egyes szegmenseiben előfordulhatnak. Ennek leküzdése érdekében még határozottabban kell törekednünk az Unión kívül a helyes kormányzás, az emberi jogok, a demokrácia, valamint az oktatás és a gazdasági prosperitás előmozdítására, és vállalnunk kell a konfliktusrendezést. Az egyenlőtlenségekkel és megkülönböztetéssel is foglalkoznunk kell, ahol azok léteznek, és elő kell mozdítanunk a kultúrák közötti párbeszédet, valamint adott esetben a hosszú távú integrációt.
12. A radikalizálódás és a terrorista toborzás nemzetközi jelenség. Unión kívüli partnereink radikalizálódás elleni küzdelméhez jelentősen hozzá tudunk járulni, például a harmadik országokkal folytatott együttműködési és segítségnyújtási programok, továbbá a nemzetközi szervezeteken keresztül végzett munka révén.
13. A megelőzés pillérének kulcsfontosságú prioritásai a következők:
- Közös megközelítések kialakítása a problémás magatartás felderítésére és kezelésére, ideértve különösen az internettel való visszaélést;
  - A kulcsfontosságú környezetekben, például börtönökben és a vallási képzést nyújtó helyeken, illetve a kegyhelyeken való uszítás és toborzás kezelése, nevezetesen azon jogszabályok végrehajtása révén, amelyek ezeket a magatartásokat bűncselekménnyé nyilvánítják;
  - Az uniós politikákat jobban megvilágító média- és kommunikációs stratégia kialakítása;
  - A helyes kormányzás, a demokrácia, az oktatás és a gazdasági prosperitás elősegítése a közösségi és tagállami segítségnyújtási programokon keresztül;
  - Az interkulturális párbeszéd fejlesztése az Unión belül és kívül;
  - Az ezen kérdések megvitatásához szükséges semleges fogalmi készlet kialakítása;
  - A kutatás folytatása, a tapasztalatok és az elemzések megosztása annak érdekében, hogy tovább mélyítsük e kérdések megértését, és kialakítsuk a politikai reagálást.

VÉDEKEZÉS

14. A védekezés a terrorizmusellenes stratégiánk kulcsfontosságú része. Meg kell erősítenünk a kiemelt célpontok védelmét, támadással szembeni sebezhetőségük és a támadás hatásának csökkentésével.
15. Míg a kiemelt célpontok védelmének erősítése elsősorban a tagállamok feladata, a határbiztonság, a közlekedés és egyéb, határokon átnyúló infrastruktúrák tekintetében a egymástól függés hatékony kollektív uniós fellépést igényel. Azokon a területeken, ahol léteznek uniós szintű biztonsági rendszerek, mint például a határ- és közlekedésbiztonság, az EU és különösen az Európai Bizottság nagy szerepet játszott az előírások szigorításában. A tagállamok közti további, az európai intézmények támogatásával végzett munka fontos keretet biztosít majd a tagállamok számára politikáik koordinálására, a nemzeti szinten kialakított reagálásra vonatkozó információk megosztására, a legjobb gyakorlat meghatározására és az új elképzelések kialakítására irányuló közös erőfeszítésekre.
16. Erősítenünk kell külső határaink védelmét ahhoz, hogy megnehezítsük a bizonyítottan terroristáknak és a terroristagyanús személyeknek az Európai Unió területére való belépést, illetve az ott folytatott működést. Az utazók adatainak rögzítésére és cseréjére használt technológia javítása, valamint a biometrikus adatok személyazonossági és úti okmányokba való bevezetése növelni fogja határaink ellenőrzésének hatékonyságát, és nagyobb biztonságot nyújt polgárainknak. Az Európai Határvédelmi Ügynökségnek (Frontex) az Unió külső határain végzett ellenőrzés és felügyelet erősítésére irányuló erőfeszítés részeként végzett kockázatelemzés biztosításában lesz szerepe. A Vízuminformációs Rendszer és a Schengeni Információs Rendszer második generációjának létrehozása biztosítani fogja, hogy hatóságaink megoszthassák az információkat, hozzáférhessenek az információkhoz és szükség esetén megtagadhatják a schengeni térségbe való belépést.
17. Együttes erőfeszítéseket kell tennünk a közlekedés biztonságára vonatkozó előírások szigorítására is. Fokoznunk kell a repülőterek és a tengeri kikötők védelmét, valamint szigorítanunk kell a repülőgépek biztonsági előírásait, hogy elhárítsuk a terrortámadásokat, és kezeljük a belső és külföldi szállítási műveletek sebezhetőségének problémáját. Ezeket az

intézkedéseket konkrét veszély- és sebezhetőségértékelések, a légi és a tengeri közlekedés biztonságára vonatkozó elfogadott uniós jogszabályok végrehajtása, és a légi közlekedés biztonságára vonatkozó felülvizsgált uniós jogszabályokra vonatkozó megállapodás alapján kell kialakítani. A közúti és vasúti közlekedés biztonságának növelésével kapcsolatban is van tere a közös együttműködésnek. Az EU kutatási és fejlesztési politikájának, beleértve az Európai Bizottság K+F programjait is, továbbra is ki kell terjednie a terrorizmussal kapcsolatos biztonsági kérdések kutatására ahhoz, hogy a munkát valamennyi fent említett területen elősegítse.

18. Kulcsfontosságú a kritikus infrastruktúra fizikai és elektronikus támadással szembeni sebezhetőségének Európa-szerte való csökkentése. Védelmünk további erősítése céljából megállapodtunk az európai kritikus infrastruktúra védelmének javítására irányuló munkaprogram létrehozásáról. Továbbra is fáradozunk ennek megvalósításán, egy minden veszélyforrást figyelembe vevő megközelítés kifejlesztése révén, amely a terrorfenyegetést prioritásként kezeli.
19. Biztosítanunk kell továbbá, hogy közös munkánk, de különösen az uniós kutatási erőfeszítések hozzájáruljanak a zsúfolt helyek és egyéb könnyű célpontok támadásokkal szembeni védelmére szolgáló módszerek kidolgozásához.
20. Nemzetközi téren együtt kell munkálkodnunk partnereinkkel és a nemzetközi szervezetekkel a közlekedés biztonságával és a CBRN-anyagok, valamint a kézi lőfegyverek/könnyűfegyverek elterjedésének megakadályozásával kapcsolatban, valamint szélesebb körű technikai segítségnyújtási programjaink részeként technikai segítséget kell nyújtanunk a kiemelt harmadik országoknak.
21. A védekezés pillérének kulcsfontosságú prioritásai a következők:
  - Az európai uniós útlevelek biztonságának növelése biometrikus adatok bevezetése révén;
  - A Vízuminformációs Rendszer (VIS) és a Schengeni Információs Rendszer (SIS II) második generációjának létrehozása;
  - Az EU külső határaitra vonatkozó hatékony kockázatelemzés kialakítása a Frontex révén;
  - A polgári légi közlekedés, a kikötők és a tengeri közlekedés biztonságára vonatkozóan elfogadott közös előírások végrehajtása;
  - Megállapodás a kritikus infrastruktúrákra vonatkozó európai programról;
  - Az uniós és közösségi szintű kutatási tevékenységek legjobb felhasználása.

ÜLDÖZÉS

22. Tovább erősítjük és végrehajtjuk a terrorista tevékenységek üldözésére és a terroristák határokon átnyúló üldözésére vonatkozóan tett kötelezettségvállalásainkat. Célkitűzéseink a terrorista tervezés gátolása, hálózataiknak és a toborzók tevékenységének a felbomlasztása, a terroristák finanszírozási csatornáinak és a támadásokhoz használt anyagokhoz való hozzáféréseinek elvágása, továbbá igazságszolgáltatás elé állításuk, az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartása mellett.
23. A hágai programban elfogadottaknak megfelelően a tagállamok nemzeti biztonságuk megóvásakor az Unió egészének biztonságára is ügyelnek. Az Unió a tagállamok közötti operatív bűnüldözési és egyéb információ cseréjének bátorításával, közös veszélyelemzések biztosításával és az operatív bűnüldözési együttműködés erősítésével támogatja a tagállamoknak a terroristák tevékenységének felbomlasztására irányuló erőfeszítéseit.
24. Nemzeti szinten az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a bűnüldözési operatív információ megszerzéséhez és elemzéséhez, valamint a terroristák üldözéséhez és az ellenük folytatott nyomozáshoz szükséges eszközökkel, ami megköveteli a tagállamoktól, amennyiben szükséges, szakpolitikai reagálásuk és jogszabályi rendelkezéseik naprakésszé tételét. E tekintetben közös célunk az uniós szakértői értékelési folyamat során meghatározott ajánlások nyomon követése és teljes figyelembe vétele. A tagállamok jelentést nyújtanak be azzal kapcsolatban, hogy ezen ajánlások fényében hogyan javították nemzeti képességeiket és gépezetüket.
25. A fenyegetés közös értelmezésének kialakítása alapvetően fontos a fenyegetésre reagáló politikák kialakításához. A Közös Helyzetelemző Központ értékeléseinek, amelyek a nemzetbiztonsági és operatív bűnüldözési szervek és az Europol hozzájárulásain alapulnak, továbbra is információt kell biztosítaniuk az uniós politikák terén hozott döntésekhez.

26. A európai elfogatóparancshoz hasonló eszközök fontos eszköznek bizonyulnak a terroristák határon átnyúló üldözése és az ellenük folytatott határon átnyúló nyomozás terén. Most más gyakorlati eszközöknek kell elsőbbséget biztosítani, a bírói határozatok kölcsönös elismerése elvének gyakorlatba való átültetése érdekében. A kulcsfontosságú intézkedések egyike az európai bizonyításvételi parancs, amelynek segítségével a tagállamok az unió más területéről is szerezhetnek bizonyítékot a terroristák elítéléséhez. A tagállamoknak tovább kell javítaniuk a rendőri és igazságügyi hatóságok közötti, különösen az Europol és az Eurojust révén folytatott gyakorlati együttműködést és információcserét. Ezen túlmenően, amennyiben szükséges, a határon átnyúló nyomozásokhoz közös nyomozási csoportokat kell létrehozni. A jogszabályi intézkedések végrehajtásának értékelése fontos, és információt nyújt a további munkához, a tagállamoknak pedig biztosítaniuk kell, hogy a fenyegetésre adandó megfelelő jogszabályi válasz érdekében végrehajtják az elfogadott európai intézkedéseket, és megerősítik a vonatkozó nemzetközi szerződéseket és egyezményeket.
27. Az *ad hoc* és a szisztematikus rendőri együttműködés közötti átmenet egyik jelentős lépése a bűnüldözési információ hozzáférhetősége elvének kialakítása és gyakorlati megvalósítása. Ezen túlmenően az új információtechnológiai rendszerek, mint például a Vízuminformációs Rendszer és a Schengeni Információs Rendszer új generációja kialakításának — az adatvédelem biztosítása mellett — jobb hozzáférést kell biztosítani a belső biztonságért felelős hatóságok számára, növelve ezzel a rendelkezésükre álló információbázist. Mérlegelni kell továbbá közös megközelítések kialakítását a potenciális terroristákra és a terrorbűncselekmények miatt kitoloncolt személyekre vonatkozó információ megosztásával kapcsolatban.
28. Továbbá, a terroristákat meg kell fosztani a támadáshoz közvetlenül (pl. fegyverek és robbanószerkezetek) vagy közvetve (az észrevétlen utazáshoz és tartózkodáshoz szükséges hamis dokumentumok) használt eszközöktől. Az észrevétlen kommunikációra és tervezésre való képességüket olyan intézkedésekkel kell gátolni, mint például a távközlési adatok megőrzése. Amennyire lehetséges, meg kell őket fosztani az internet által nyújtott kommunikációs és a terrorizmussal kapcsolatos technikai ismeretek terjesztésére szolgáló lehetőségektől.

29. A terroristák működése számára kedvezőtlen környezet megteremtése során a terrorizmus finanszírozásának kérdésével is foglalkozni kell. Az EU már foganatosított intézkedéseket a terroristák eszközeinek befagyasztására. A következő lépés a pénzmosásra és a készpénzátutalásokra vonatkozó, az unió egészére kiterjedő jogszabályok végrehajtása, valamint azon intézkedések elfogadása, amelyek a terroristák általi pénzátutalások megakadályozását szolgálják. Mindezek mellett a nonprofit szektorral való visszaélés kezelése is a prioritások között marad. Biztosítanunk kell továbbá, hogy a pénzügyi nyomozás szerves részét képezze valamennyi terrorizmussal kapcsolatos ügyben indított nyomozásnak. Ezek az intézkedések és más, a Pénzügyi Akció Munkacsoport ajánlásaira épülő intézkedések az EU-nak a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó átfogó stratégiája részét képezik. Az EU-nak a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben nyújtott teljesítményének áttekintése jelenleg is zajlik, célja annak biztosítása, hogy megközelítésünk naprakész legyen.

30. Az Európát érintő terrorfenyegetés nagy része az EU-n kívülről származik. A terrorizmus üldözésének ezért globális dimenziót is kell adni. Az EU törekszik a nemzetközi konszenzus kialakítására az ENSZ-en és egyéb nemzetközi testületeken, valamint a kiemelt partnerekkel való párbeszédre és (terrorizmusellenes záradékokat is magukban foglaló) megállapodásokon keresztül, valamint egy átfogó terrorizmusellenes ENSZ-egyezményre irányuló megállapodáson munkálkodik. A kiemelt országok — más adományozók munkájával összehangoltan — segítségnyújtásban részesülnek a terrorizmus üldözéséhez szükséges mechanizmusok bevezetése és végrehajtása tekintetében.

31. Az üldözés pillérének kulcsfontosságú prioritásai a következők:

- A terrorizmus elleni küzdelemre szolgáló nemzeti képességek erősítése a nemzeti terrorizmusellenes intézkedések szakértői értékelése során tett ajánlások fényében;
- Az Europol és az Eurojust teljes felhasználása a rendőrségi és bírósági együttműködés megkönnyítése céljából, valamint a Helyzetelemző Központ veszélyértékeléseinek a terrorizmusellenes politika alakításába való további integrációja;
- A bírósági határozatok kölcsönös elismerésének további fejlesztése, többek között az európai bizonyításvételi parancs elfogadásával;
- A meglévő jogszabályok teljes körű végrehajtása és értékelése, valamint a vonatkozó nemzetközi szerződések és egyezmények megerősítése;
- A bűnüldözési információhoz való hozzáférés elvének kialakítása;
- A terroristák fegyverekhez és robbanószerekhez — a házilag készített robbanószerek összetevőitől a CBRN-anyagokig — való hozzáférése és az internet terrorista célokra való felhasználása elleni küzdelem;

- A terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, például az elfogadott jogszabályok végrehajtása, a nonprofit szektorral való visszaélés megakadályozására irányuló erőfeszítések és az EU e téren nyújtott általános teljesítményének áttekintése révén;
- Technikai segítségnyújtás a kiemelt harmadik országok képességeinek fejlesztése céljából.

REAGÁLÁS

32. A terrortámadások kockázatát nem tudjuk nullára csökkenteni. Képesnek kell lennünk a támadásokra reagálni, ha azok bekövetkeznek, felismerve, hogy a támadásoknak az unió belső határain átnyúló hatásai lehetnek. A katasztrófákra való reagálás gyakorta hasonló, függetlenül attól, hogy természeti, ipari vagy ember által okozott katasztrófáról van-e szó, így a természeti katasztrófák következményeinek kezelésére szolgáló meglévő reagáló rendszereket a terrortámadásoknak a polgárokat sújtó hatásai enyhítésére is fel lehet használni. Az ilyen eseményekre való reagálásunk során teljes mértékben ki kell használnunk a meglévő struktúrákat, többek között a polgári védelmi mechanizmust, amelyet az EU az egyéb főbb európai és nemzetközi válsághelyzetekre való reagálás céljára fejlesztett ki, és más nemzetközi szervezetek fellépéseivel összhangban kell cselekednünk.
33. Határokon átnyúló hatású események bekövetkezése esetén szükséges az operatív és a további intézkedésekkel kapcsolatos információ gyors megosztása, a média koordinációja és a kölcsönös operatív támogatás, kihasználva valamennyi rendelkezésre álló eszközt, beleértve a katonai erőforrásokat is. Az EU következetes vagy közös fellépésre való képessége szintén alapvető fontosságú az eredményes és hatékony válaszadás szempontjából. A szükséges operatív eljárások által támogatott uniós válságkoordinációs intézkedések hozzájárulnak az EU terrortámadásokra adott reagálása koherenciájának biztosításához.
34. A tagállamoké az elsődleges szerep a területükön bekövetkező terrorista eseményekre való vészhelyzeti reagálásban. Mindazonáltal biztosítani kell, hogy az EU — az európai intézmények, többek között a Bizottság támogatásával — képes legyen szolidaritásban fellépni olyan súlyos vészhelyzet esetén, amely esetleg meghaladja egyetlen tagállam erejét, és az Unió egészére nézve komoly kockázatot jelenthet. A kölcsönös támogatás jelenlegi keretének — a közösségi polgári védelmi mechanizmusnak — a felülvizsgálata és módosítása fontos e biztosíték megteremtéséhez.

35. A képességértékelés kockázatalapú megközelítésének kialakítása, amelynek során a legvalószínűbbnek ítélt és a legnagyobb hatással járó eseményekre való felkészülésre összpontosítanak, lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy fejlesszék vészhelyzeti reagálási képességeiket. Az e téren végzett erőfeszítéseket kiegészíti az azon erőforrásokat és eszközöket tartalmazó uniós adatbázis, amelyekkel a tagállamok hozzájárulhatnak a más tagállamokban vagy harmadik országokban előforduló ilyen események kezeléséhez.
36. A terrorizmus áldozataival és családjaikkal való szolidaritás, valamint a nekik nyújtott segítség és kárpótlás szerves részét képezik a terrorizmusra adott nemzeti és európai szintű reagálásnak. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az áldozatok számára megfelelő kárpótlás álljon rendelkezésre. A nemzeti intézkedésekkel kapcsolatos legjobb gyakorlat megosztása és az áldozatok nemzeti szervezetei közötti kapcsolatok kialakítása révén az Európai Bizottság lehetővé teszi az EU számára, hogy lépéseket tegyen a terrortámadásoktól legjobban szenvedőknek nyújtott támogatás növelésére.
37. Nemzetközi téren támogatást kell nyújtani a harmadik országban lévő uniós polgároknak, valamint védelmezni és támogatni kell az EU válságkezelési műveletekben részt vevő katonai és polgári eszközeinket. Biztosítanunk kell, hogy a katasztrófahelyzetben való reagálással kapcsolatos munkánk szoros összhangban legyen a nemzetközi szervezetek és különösen az ENSZ e téren végzett munkájával. Végezetül, az EU által a kiemelt harmadik országoknak biztosított technikai segítségnyújtásnak a terrortámadások következményeinek kezelésével kapcsolatos segítségnyújtásra is ki kell terjednie.
38. A reagálás pillérének kulcsfontosságú prioritásai a következők:
- Az EU válságkoordinációs intézkedéseiről és az ezeket támogató operatív eljárásokról való megállapodás;
  - A közösségi polgári védelmi mechanizmusra vonatkozó jogszabályok módosítása;
  - A kockázatértékelés mint olyan eszköz kifejlesztése, amely a támadásra való reagálási képességek fejlesztéséhez információt nyújt;
  - A nemzetközi szervezetekkel való együttműködés javítása a terrortámadásokra és egyéb katasztrófákra való reagálás terén;
  - A terrorizmus áldozatainak és családjuknak való segítségnyújtással kapcsolatos legjobb gyakorlat megosztása, valamint megközelítések kialakítása az ilyen segítségnyújtáshoz.

DEMOKRATIKUS FELELŐSSÉG

39. Az Európai Tanács félévente áttekinti a stratégia tekintetében elért haladást.
40. Minden elnökség során egy alkalommal, az Európai Tanács áttekintését megelőzően, a terrorizmusellenes intézkedésekről folytatott magas szintű politikai párbeszéd keretében a Tanács, az Európai Bizottság és az Európai Parlament találkozik abból a célból, hogy a három intézmény együtt áttekinthesse az elért eredményeket, valamint az uniós megközelítés átláthatósága és egyensúlya előmozdítása céljából.
41. Ezt a stratégiát részletes cselekvési terv fogja kiegészíteni, amely felsorolja a stratégia négy pilléréhez kapcsolódó valamennyi intézkedést. Ez lehetővé teszi, hogy a Coreper rendszeresen ellenőrizni tudja a részletes eredményeket, a terrorizmus elleni küzdelemért felelős koordinátor és az Európai Bizottság általi rendszeres nyomon követés és naprakésszé tétel mellett.
